

- zobowiązanie Republiki Greckiej zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE do zapłaty dziennej okresowej kary pieniężnej w wysokości 29 145,60 EUR od momentu ogłoszenia wyroku Trybunału;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. [Skarga odnosi się do] dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (zwanej dalej „dyrektywą”). Zgodnie z art. 1 dyrektywa ustanawia wspólną strukturę ramową dla środków służących wspieraniu efektywności energetycznej w Unii, aby zapewnić osiągnięcie głównego unijnego celu zakładającego zwiększenie efektywności energetycznej o 20 % do 2020 r., a także stworzyć warunki dla dalszego polepszania efektywności energetycznej po wspomnianej dacie docelowej. Dyrektywa ustanawia przepisy, których celem jest usunięcie barier na rynku energii oraz przewyżczenie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku, które ograniczają efektywność dostaw i wykorzystywania energii, a także przewiduje ustalenie orientacyjnych krajowych celów w zakresie efektywności energetycznej na 2020 r.
2. Zgodnie z art. 28 dyrektywy 2012/27/UE państwa członkowskie są zobowiązane przyjąć przepisy krajowe niezbędne do wykonania tej dyrektywy do dnia 5 czerwca 2014 r., a w szczególności konkretnych obowiązków wymienionych w pewnych artykułach, do których odsyła art. 28, w określonych w nich terminach, oraz powiadomić Komisję o wydanych przez siebie przepisach. Takie powiadomienie stanowi nieodłączny element zobowiązania do przetransponowania dyrektywy Unii Europejskiej do prawa państw członkowskich, jak również obowiązku lojalnej współpracy, i okoliczność ta znajduje także potwierdzenie w art. 260 ust. 3 TFUE.
3. Na etapie poprzedzającym wniesienie skargi, o którym mowa w art. 258 akapit drugi TFUE, Komisja stwierdziła, że Republika Grecka nie przyjęła w terminach określonych w odpowiednich przepisach dyrektywy przepisów koniecznych do dostosowania się do dyrektywy 2012/27/UE ani nie uczyniła tego do chwili obecnej oraz że w każdym razie nie powiadomiła jej o takich przepisach. Komisja postanowiła wnieść skargę przeciwko Republice Greckiej do Trybunału w celu stwierdzenia tego uchybienia.
4. Ponadto zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE Komisja wnosi do Trybunału o nałożenie okresowej kary pieniężnej na Republikę Grecką. Obliczenie okresowej kary pieniężnej proponowanej przez Komisję nastąpiło zgodnie z kryteriami i warunkami określonymi przez Komisję w komunikacie z dnia 15 stycznia 2011 r. poświęconym tej kwestii.

⁽¹⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Federalna Niemiec

(Sprawa C-546/15)

(2016/C 007/16)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, M. Heller, E. Sanfrutos Cano, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi o:

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/19/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego ⁽¹⁾, a w każdym razie nie powiadamiając o nich Komisji, strona skarżąca uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 24 ust. 1 tej dyrektywy;

- w związku z naruszeniem obowiązku powiadomienia o środkach transpozycji nałożenie na stronę skarżącą na podstawie art. 260 ust. 3 TFUE obowiązku zapłaty okresowej kary pieniężnej w wysokości 210 078 EUR dziennie od dnia wydania wyroku Trybunału stwierdzającego naruszenie zobowiązań, płatnej na rachunek środków własnych Unii Europejskiej;
- obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 14 lutego 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 197, s. 38

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Förvaltningsrätten i Linköping (Szwecja) w dniu 22 października 2015 r. – E.ON Biofor Sverige AB/Statens energimyndighet

(Sprawa C-549/15)

(2016/C 007/17)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Förvaltningsrätten i Linköping.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: E.ON Biofor Sverige AB.

Strona pozwana: Statens energimyndighet.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni pojęcia „bilansu masy” oraz „mieszanki” z art. 18 ust.1 dyrektywy 2009/28 ⁽¹⁾ należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie są zobowiązane dopuścić handel biogazami pomiędzy państwami członkowskimi poprzez połączoną sieć gazową?
- 2) W sytuacji, gdy odpowiedź na pytanie 1 jest przecząca, czy omawiany przepis dyrektywy jest zgodny z art. 34 TFUE, mimo tego, że jego stosowanie może mieć wpływ na ograniczenie handlu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140, s. 16).

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Malty

(Sprawa C-557/15)

(2016/C 007/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Hermes, K. Mifsud-Bonnici, pełnomocnicy)